

Въ зъндана глухъ подкачи пѣсень
И скърбъ си вржъва на нощъта.

— Прости, мой край, моя родино,
Простете, вий другари вси,
Тукъ задъ желѣзната рѣшетка
Тиранъ отъ васъ ма раздѣли.

Окови скоро ще рѣждясатъ,
Отъ тѣхъ ще сабля да скова,
И съ нови сили вѣвъ борбата,
За правда, братство ще да мра.

О! иде день на свободата,
Деньтъ най-славенъ, най-великъ —
Ще падне всѣкой тиранъ земень,
Ще блесне праведниятъ ликъ.
(По руски).

Въ механата.

Тежко, тежко! Вино дайте!
Пиянъ дано азъ забрава
Туй, що, глупци, вий не знайте,
Позоръ ли е, или слава!

Да забравя край свой роденъ,
Бащина си мила стрѣха
И тѣзъ, що въ менъ духъ свободенъ,
Духъ за борба завѣщаха!